

[Socialministeren]

Præparatet Dikumarols primære indikation er tromboseprofylakse.

Generelt tilskud til lægemidler ydes på baggrund af en samlet vurdering af præparatets klinisk-farmakologiske egenskaber, pris og anvendelighed i almen praksis. I denne sammenhæng er det præparatets primære terapeutiske anvendelse, der lægges til grund for vurderingen.

Det kan oplyses, at ingen præparater i den terapeutiske gruppe anabolske steroider er tilskudsberettigede, mens alle præparater i den terapeutiske gruppe antikoagulantia er optaget under afsnit I (75 pct. tilskud) i socialministeriets bekendtgørelse af fortegnelse over lægemidler, der er tilskudsberettigede efter sygesikringsloven.

Endelig kan der henvises til muligheden for til den enkelte patient at søge om tilskud til behandling med et ikke-tilskudsberettiget lægemiddel, jfr. lov om offentlig sygesikring § 7. Ansøgning herom indgives af den behandlende læge til sundhedsstyrelsen.«

Socialministeriet kan henholde sig til sundhedsstyrelsens udtalelse.

Spm. nr. 1058

Til udenrigsministeren (29/5 81) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvornår vil den danske regering rette henvendelse til den britiske regering med henblik på at få den til at bøje sig for de sultestrejkende nordiske fangers 5 krav og dermed hindre flere dødsfald i fængslerne samt forebygge en yderligere optrapning af den allerede særdeles spændte situation i Nordirland?«

Begrundelse

Det er med stadig stigende undren, at jeg har bemærket, at den danske regering ikke har fundet det fornødent at reagere i forbindelse med den farlige og stadig mere ukontrollable situation i Nordirland. Dette undrer så meget mere som Nordirland i høj grad har et tæt samarbejde med Danmark gennem EF. Ligeledes har regeringen i andre sammenhænge udtalt sig til støtte for anstændige forhold i fængslerne i andre lande.

De sultestrejkende fanger har opstillet 5 krav, de ønsker opfyldt, og som skal sikre dem tålelige vilkår i fængslerne:

- 1) ret til at gå med deres eget tøj,
- 2) ret til at nægte at udføre fængselsarbejde,
- 3) ret til frit samvær med andre fanger,
- 4) ret til at organisere egen undervisning,
- 5) ret til straffetidsnedsættelse (en ret, som almindelige »kriminelle« fanger har i de britiske fængsler).

Bobby Sands understregede, inden han døde, over for 3 sydirske Europa-Parlamentsmedlemmer, at en opfyldelse af disse krav ikke behøvede at indebære, at den britiske regering også indrømmede fangerne »politisk status«. Andy Tyrie, leder af den største af de paramilitære protestantiske organisationer, UDA (Ulster Defence Association), erklærede den 16. maj (ref. dansk radio), at den britiske regering burde indrømme fangerne deres krav. Når den britiske regering hævder, at den ikke kan opfylde fangernes krav, fordi det vil være ensbetydende med at give dem politisk status, eller fordi den må tage hensyn til sine protestantiske alliancepartnere, er det således ikke i overensstemmelse med virkeligheden.

Den britiske regerings stejle og uforsvarlige politik har alene til formål at skjule over for omverdenen, at dens forsøg på at sidestille de republikanske fanger med »normale« fanger – hvilket den har forsøgt siden den 1. marts 1976 – totalt har slået fejl. De fem krav, fangerne opstiller, svarer nemlig til de forhold, de levede under i fængslet før 1. marts 1976, da den britiske regering fjernede deres hidtidige særstatus – eller »special category status«, som den officielt betegnedes. Sagen drejer sig således for den britiske regering overhovedet ikke om, hvad der er retfærdige og rimelige forhold for fangerne.

Betegnelsen »special category status« viser, at den britiske regering udmærket er klar over, at de republikanske fanger ikke er normale fanger, men i høj grad »specielle« fanger. De arresteres og domfældes under forhold, der grundlæggende adskiller sig fra den måde, normale fanger behandles på.

Arresterede, der tilbageholdes under mistanke for handlinger, der har et politisk formål, kan ifølge den nordiske undtagelseslovgivning tilbageholdes i 7 dage uden mulighed for lægetilsyn og sagførerbistand eller for at blive stillet for en dommer. De føres for en særdomstol uden nævninge (Diplock Courts), hvor det ikke engang er nødvendigt at bevi-